

## ПОГЛЯДИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ ОФІЦЕРСЬКОГО СКЛАДУ ОРГАНІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ

*Тенденції розвитку сучасних воєнних конфліктів, зокрема широкомасштабна збройна агресія російської федерації проти нашої держави, удосконалення форм та способів застосування військ (сил), розвиток засобів вогневого ураження, збільшення обсягу завдань до виконання яких залучаються органи військового управління (ОВУ), впровадження принципів, процедур і стандартів, прийнятих у збройних силах держав-членів НАТО, вимагають проведення комплексу заходів, спрямованих на вдосконалення оперативної підготовки. Однією із складових оперативної підготовки є індивідуальна підготовка військовослужбовців ОВУ, яка проводиться з метою розвитку їх індивідуальних спроможностей для ефективного виконання завдань самостійно та у складі ОВУ. Безпосередньо планування застосування, управління угрупованнями військ (сил) в операціях (бойових діях), організацію взаємодії та всебічного забезпечення здійснює офіцерський склад ОВУ. Якість виконання покладених на них завдань залежить від рівня їх навченості, який являється результатом їх індивідуальної підготовки. Отже, виникає потреба в удосконаленні індивідуальної підготовки офіцерського складу.*

*На основі науково-методичних підходів з оцінювання ефективності індивідуальної підготовки військовослужбовців та досвіду її проведення в ОВУ Збройних Сил (ЗС) України протягом 2022 - 2024 років у статті авторами викладено погляди щодо організації та проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу в органах військового управління. Реалізація запропонованих поглядів передбачає: розробку стандартів функціональних обов'язків для типової посади, запровадження індивідуальних завдань, створення вебресурсів, впровадження сучасних форм і методів навчання.*

*Результати проведеного дослідження можуть бути застосовані при розробці керівних документів, що регламентують питання організації та проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу в ОВУ, а також у ході подальших досліджень з даного напрямку у наукових установах.*

*Ключові слова: індивідуальна підготовка; органи військового управління; організація підготовки; компетентності; ресурси; форми і методи навчання.*

**Вступ та постановка проблеми.** Досвід застосування угруповань військ (сил) ЗС України у ході проведення антитерористичної операції, операції Об'єднаних сил та відсічі збройної агресії російської федерації свідчить, що успішне виконання ними бойових (спеціальних) завдань залежить від рівня їх боєздатності [1-4]. Безпосередній вплив на боєздатність військ (сил) здійснює рівень їх підготовленості. Саме на досягнення високого рівня підготовленості військових організаційних структур спрямована підготовка ЗС України, яка включає в себе: оперативну підготовку, бойову підготовку та підготовку персоналу [5]. Планування застосування, управління угруповань військ (сил), організацію взаємодії та їх всебічне забезпечення у ході ведення операцій (бойових дій) здійснюють ОВУ. Підготовка ОВУ здійснюється у ході оперативної підготовки. Однією із складових оперативної підготовки являється індивідуальна підготовка військовослужбовців ОВУ, у ході якої вони набувають індивідуальних спроможностей [6]. Від ефективності її організації та проведення буде залежати навченість офіцерського складу ОВУ, їх індивідуальні спроможності, необхідні для належного виконання функціональних обов'язків за посадою.

В умовах відбиття широкомасштабної збройної агресії російської федерації система індивідуальної підготовки працює неефективно та не дозволяє у повному обсязі досягти того результату, якого від неї очікували. Хоча офіцерським складом ОВУ ЗС України і було отримано бойовий досвід роботи оперативного складу пунктів управління угруповань військ (сил), але і виявлено низку проблемних питань стосовно їх навченості – результат індивідуальної підготовки.

Зазначене спонукає до пошуку та реалізації нових підходів щодо організації та проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу ОВУ, що свідчить про актуальність зазначеної теми.

**Аналіз останніх досліджень.** Аналіз попередніх досліджень та публікацій з даного напрямку [7-15] свідчить про те, що вони переважно базуються на вдосконаленні науково-методичного апарату оцінювання індивідуальної підготовки. Так, у попередній роботі автора [7] було розроблено часткову методику оцінювання стану індивідуальної підготовки військовослужбовців в органах військового управління. У статті [8] висвітлено методичний підхід до оцінювання ефективності індивідуальної підготовки офіцерського складу науково-педагогічних працівників у вищих військових навчальних закладах. Стаття [9] присвячена оцінюванню компетентностей військовослужбовців змінного складу навчальних центрів. Роботи [10-13] присвячені оцінюванню рівня підготовленості танкової бригади у ході відновлення боєздатності, готовності навчального закладу до військової підготовки громадян за програмою підготовки офіцерів запасу, навченості бригади тактичної авіації та органів військового управління тактичного рівня. У статтях [14,15] авторами висвітлено основні напрями вдосконалення індивідуальної підготовки, але зазначене стосується лише підготовки персоналу та військовослужбовців бригади тактичної авіації.

Тому, використовуючи наявний науково-методичний апарат оцінювання індивідуальної підготовки, як базову основу, у статті авторами запропоновано погляди щодо організації та проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу органів військового управління.

**Виклад основного матеріалу.** Індивідуальна підготовка офіцерського складу ОВУ проводиться з метою розвитку їх індивідуальних спроможностей для ефективного використання під час самостійного виконання завдань та у складі ОВУ. Вона являється підґрунтям для їх подальшої колективної підготовки у складі ОВУ чи його структурного підрозділу.

Як свідчить досвід проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу в ОВУ, основною формою їх навчання являються заняття за предметами навчання, які проводяться у відповідності до Програми індивідуальної підготовки генералів (адміралів) офіцерів стратегічної та оперативної ланок управління ЗС України (Програма) [16]. Зміст зазначеної Програми, а саме розподіл предметів навчання, навчального часу зроблено шаблонно і не враховують компетентності офіцерів, їх освіту та спрямованість службової діяльності. Також в офіцерів різний практичний досвід, що іноді ставить під сумнів доцільність проведення з ними щорічно циклічно повторюваних навчальних занять.

У зв'язку із зазначеним, для підвищення навченості офіцерів ОВУ та сумісності системи індивідуальної підготовки ЗС України до системи підготовки збройних сил держав-членів НАТО, пропонується індивідуальну підготовку офіцерського складу організувати за такими напрямками:

відпрацювати стандарти функціональних обов'язків для типової посади військовослужбовця ОВУ, у яких визначити вимоги до компетентностей та результатів навчання (що він повинен знати, вміти і які мати навички);

здійснювати перевірку існуючого рівня навченості офіцерів під час їх атестування, з урахуванням вимог, які визначені у стандарті функціональних обов'язків;

за результатами перевірки визначити офіцеру перелік компетентностей, які йому необхідно досягти протягом нового навчального року (на що звернути увагу) та індивідуальних завдань на місяць.

Вихідними даними для відпрацювання стандартів функціональних обов'язків являються обов'язки військовослужбовців, які визначені положеннями та статутами, а також інструкції щодо виконання спеціальних завдань.

Перевірку існуючого рівня навченості військовослужбовців здійснює безпосередній начальник. На перевірку виносяться питання та завдання, які офіцер повинен знати та виконувати відповідно до займаної посади. Загальна кількість запитань та завдань повинна забезпечувати об'єктивну та всебічну його оцінку.

Визначення військовослужбовцю переліку компетентностей для досягнення протягом нового навчального року здійснюється його безпосереднім начальником шляхом порівняння

результатів перевірки з вимогами, які визначені у відповідному стандарті функціональних обов'язків. Ті компетентності, якими військовослужбовець не володіє (не знає, не вміє та не має навичок), визначаються йому для досягнення.

Впровадження стандартів функціональних обов'язків надасть можливість здійснювати індивідуальний підхід до підготовки кожного офіцера з урахуванням спрямованості його діяльності.

Для розвитку самостійності у роботі, вдосконаленні ключових компетентностей для покращення результатів службової діяльності офіцерів ОБУ доцільно планувати відпрацювання індивідуальних завдань (не менше двох на рік), зміст яких повинен містити шляхи вирішення проблемних питань організації та ведення операцій (бойових дій), пошуку нових підходів з впровадження сучасних технологій у процеси планування та прийняття рішень, вдосконалення системи управління та всебічного забезпечення з урахуванням отриманого досвіду проведення операцій (бойових дій).

Заняття з предметів навчання в ОБУ систематично проводити лише з вогневої і фізичної підготовки, для решти предметів навчання розробити на платформі дистанційного навчання навчально-методичні матеріали (НММ) для відповідних занять. Зазначене дозволить навчатися у зручний час, що є важливим з урахуванням чисельних відряджень або залучення особового складу до несення служби в добовому наряді та використовувати необхідний НММ для підвищення своєї навченості.

Самостійну роботу визначити основною формою навчання офіцерського складу ОБУ, яку проводити у визначені розпорядком дня години, з метою самостійного пошуку, вивчення, закріплення та поглиблення знань, формування і набуття умінь та навичок, підтримання й покращення загальних і спеціальних фізичних якостей, виконання функціональних обов'язків, підтримання відповідного рівня знань з іноземної мови, підготовки до проведення заходів оперативної підготовки, виконання індивідуальних завдань та постійного самовдосконалення.

Самостійна робота повинна бути забезпечена інформаційно-методичними засобами (програми, методичні вказівки, підручники, навчальні посібники тощо). Навчально-методичні матеріали для проведення самостійної роботи повинні передбачати можливість проведення самоконтролю. Завдання на самостійну роботу визначаються кожному офіцеру з урахуванням тематики заходів оперативної підготовки, рівня навченості та освіти військовослужбовця, характеру його службової діяльності.

Керівникам структурних підрозділів ОБУ забезпечити залучення підлеглих до проведення самостійної роботи, особисто здійснювати контроль її проведення, виключити можливість залучення особового складу у визначений час до інших заходів.

Курсову підготовку проводити лише у Національному університеті оборони України (НУОУ), як виняток, за кордоном під керівництвом іноземних інструкторів щодо процесу оперативного планування в ОБУ за процедурами і стандартами держав-членів НАТО та організації їх роботи. Добір кандидатів на курсову підготовку здійснювати на підставі планів переміщення по службі з числа офіцерів, зарахованих до резерву кандидатів для просування по службі, на підставі щорічних планів підвищення кваліфікації військовослужбовців та з урахуванням їх участі у попередніх курсах за напрямом діяльності. Направляти військовослужбовців ОБУ на курсову підготовку необхідно не рідше одного разу на 5 років з метою отримання принципово нових знань, удосконалення умінь та навичок, які їм необхідні для виконання функціональних обов'язків. Навчальні план-програми курсів підвищення кваліфікації, компетентності та результати навчання, яких необхідно досягнути, розробляти робочою групою у складі представників від замовника та НУОУ.

В умовах збройної агресії російської федерації проти України доцільно курсову підготовку проводити у два етапи: перший – дистанційний (теоретичний), у ході якого навчаємі в пунктах постійної дислокації, вивчають теоретичний матеріал занять із використанням інформаційно-телекомунікаційних ресурсів (платформи дистанційного навчання); другий – у НУОУ (практичний) в аудиторіях, де навчаємі розробляють бойові документи, виконують відповідні розрахунки, готують пропозиції для прийняття рішень, беруть участь у плануванні операцій, здійснюють доведення бойових завдань до підпорядкованих військових організаційних структур.

Збори в ОВУ необхідно проводити під загальним керівництвом командувачів (командирів, начальників) ОВУ, їх заступників (керівників структурних підрозділів ОВУ) з метою поглиблення та закріплення знань у сфері воєнного мистецтва, вивчення вимог керівних документів, вдосконалення умінь і навичок військовослужбовців у виконанні функціональних обов'язків як у мирний час, так і в особливий період, обміну досвідом та досягнення єдності поглядів і підходів до навчання, формату і методики проведення заходів оперативної підготовки. Досвід проведення заходів оперативної підготовки свідчить, що доцільно планувати збори на початку навчального року терміном 3-5 діб. Під час їх проведення більша частина часу повинна відводитися на заходи, які мають практичну спрямованість (практичні, інструкторсько-методичні та показові заняття, робота в синдикатах, оперативні літучки). Кількість теоретичних занять повинна бути мінімальною. Для обговорення проблемних питань, вироблення шляхів їх вирішення, впровадження передового досвіду, вироблення єдиних підходів для проведення заходів оперативної підготовки доцільно проводити такі види занять як семінари, круглі столи,.

Важливу роль відіграє створення вебресурсів, що мають можливість забезпечувати і дистанційне навчання. Зазначені вебресурси можуть містити:

методичні рекомендації щодо їх використання, послідовності виконання навчальних завдань, особливостей контролю знань та умінь;

відеоматеріали показових навчань (тренувань, занять), інструкторсько-методичних занять. У матеріалах відображати методику роботи посадових осіб під час підготовки і в ході проведення зазначених заходів;

відео- та аудіозаписи навчальних занять з предметів індивідуальної підготовки. Після кожного навчального питання розробляти тестові завдання для перевірки закріплення знань. За потреби має бути передбачена можливість отримати консультативну допомогу фахівців, відповідальних за предмет навчання (курс, відеоурок) спілкуючися з ними в режимі онлайн;

термінологічні словники;

практичні завдання з методичними рекомендаціями щодо їх виконання;

віртуальні тренажери з методичними рекомендаціями щодо їх використання;

пакети тестових завдань для проведення контрольних заходів, тестування з автоматизованою перевіркою результатів;

електронні бібліотеки чи посилання на них;

матеріали досвіду проведення заходів підготовки військ (сил) та їх бойового застосування у ході збройної агресії російської федерації, участі в миротворчих операціях як ЗС України так і збройних сил провідних країн світу. Вкрай важливо щоб бойовий досвід, набутий під час відбиття збройної агресії російської федерації, не був втрачений і військовослужбовці зазначене використовували у своїй діяльності.

інші ресурси навчального призначення.

Слід зауважити, що одним із шляхів підвищення якості індивідуальної підготовки офіцерів є впровадження інтерактивних методів навчання [17]. Порівняно з традиційним, інтерактивне навчання дозволяє офіцерам брати активну участь у цьому процесі: формулювати та ставити запитання, одержувати конкретні та розширені відповіді і пояснення, накопичувати необхідний досвід для подальшої професійної діяльності, дискутувати при розгляді проблемних питань, обґрунтовувати та доводити власну позицію.

Інтерактивне навчання передбачає постійну взаємодію всіх учасників навчального процесу. Це процес взаємонавчання, де той хто навчає і ті хто навчаються є рівноправними учасниками навчального процесу. Безпосередньо сама організація інтерактивного навчання передбачає моделювання різноманітних ситуацій, їх спільного вирішення на основі аналізу обстановки з використанням інтерактивних технологій, які поділяються на чотири групи: фронтальна, колективно-групова, ситуативна та навчання у дискусії. До основних методів які можливо використовувати під час проведення індивідуальної підготовки офіцерів відносяться: ділові ігри, мозковий штурм, метод кейсів.

Ділові ігри за своєю сутністю є імітацією, спрощеним моделюванням реальної практичної управлінської, виробничої або економічної ситуації, що відтворюється за допомогою певної групи залучених до цієї діяльності осіб. У цьому випадку кожен із учасників навчання відповідно до визначених правил гри виконує певні завдання,

передбачені його роллю, вчиняє конкретні дії, аналогічні реальній ситуації. В основі застосування ігрових методів навчання лежить пошук найбільш відповідного варіанта виконання поставленого завдання або вирішення визначеної проблеми. Основною метою реалізації методу ділової гри в навчанні є розвиток навичок теоретичного та практичного мислення, управлінських, операційних, аналітичних умінь.

Мозковий штурм є одним із базових і найбільш поширених методів при генеруванні творчих ідей щодо напрямів виконання поставлених завдань і розв'язання проблем. В основу його застосування покладено принцип швидкого продукування пропозицій про шляхи досягнення певної чітко сформульованої мети, наступного їх колективного аналізу та визначення найбільш пріоритетних. Важливим у цьому процесі є розуміння, що не можна надавати негайну оцінку чи критику висловлених поглядів, потрібно лише відображати їх на папері. Учасники групи мають чітко знати, що при використанні методики не може бути хибних думок, не потрібними є їх обґрунтування та пояснення – усі представники мають обмінюватися ідеями, зокрема розвиваючи чужі. Встановлено, що головною метою використання методу, який аналізується, є стимулювання в учасників творчої активності, динамічності процесів мислення, абстрагування від усталених поглядів та зосередження зусиль на конкретній практичній меті.

Метод кейсів становить удосконалений інтерактивний засіб аналізу конкретних подій, їх проблемного та критичного дослідження, що базується на забезпеченні навчання шляхом вирішення конкретних цільових завдань (вирішення конкретних ситуаційних кейсів). Так, при його використанні учасники, навчання яких проводиться, мають розглянути конкретний випадок, розібратися в його складнощах, запропонувати всі можливі альтернативні варіанти їхнього подолання, вибрати найоптимальніші з них, розробити план його реалізації.

**Висновки та перспективи подальшого розвитку.** Таким чином, у статті наведено погляди щодо удосконалення організації та проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу ОВУ. Основними з яких є: розробка стандартів функціональних обов'язків для типової посади, запровадження індивідуальних завдань, створення вебресурсів, впровадження сучасних форм та інтерактивних методів навчання.

Результати проведеного дослідження можуть бути застосовані при розробці керівних документів, що регламентують питання організації та проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу в ОВУ, а також у ході подальших досліджень з даного напрямку у наукових установах.

Перспективами подальших наукових досліджень у даному напрямі може бути обґрунтування рекомендацій щодо організації та проведення колективної підготовки в органах військового управління.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Neorhadze O. Metod's for assessing the level of the organization of joint training of defence forces // Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони. 2022. № 2 (44). С. 43–47. <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2022-44-2-43-47>.
2. Георгадзе О.А., Пехота С.Г., Ключак О.М., Чайковська О.Є., Кондратюк С.М., Черномаз О.О. Методичний підхід до оцінювання рівня боєздатності військової частини // Збірник наукових праць військового інституту Київського Національного університету імені Тараса Шевченка. 2023. № 80. С. 14–24. <http://doi.org/10.17721/2519-481X/2023/80-02>.
3. Георгадзе О.А., Петров В.А. Часткова методика оцінювання рівня методичної діяльності кафедри військової підготовки // Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони. 2022. № 1 (43). С. 99–104. <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2022-43-1-99-104>.
4. Георгадзе О.А., Салаш О.А. Обґрунтування сукупності показників до комплексної методики оцінювання ефективності оперативної підготовки // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: військові та технічні науки. 2022. № 3 (88). С. 5–17. <https://doi.org/10.32453/3.v88i3>.
5. Доктрина з організації підготовки у Збройних Сил України: за станом на 03 лип. 2020 р. – К.: Генеральний штаб Збройних Сил України, 2020. – 34 с. (Нормативний документ Генерального штабу Збройних Сил України. Доктрина).

6. Про затвердження Настанови з оперативної підготовки у Збройних Силах України: наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 13.02.2021 №14.

7. Салаш О.А., Георгадзе О.А. Часткова методика оцінювання стану індивідуальної підготовки військовослужбовців в органах військового управління // *Journal of Scientific Papers "Social development and security"*. 2022. Vol. 12. No 5. С. 10–20. <https://doi.org/10.33445/sds.2022.12.5.2>.

8. Георгадзе О.А., Пампуха І.В., Шевчук В.В., Пехота С.Г., Чайковська О.Є. Методичний підхід до оцінювання ефективності індивідуальної підготовки офіцерського складу науково-педагогічних працівників у вищих військових навчальних закладах // *Збірник наукових праць військового інституту Київського Національного університету імені Тараса Шевченка*. 2022. No 76. С. 130–138. <https://doi.org/10.17721/2519-481X/2022/76-11>.

9. Vynokurov D., Neorhadze O. Partial methodology for assessing the younger specialists competence level in the training center // *Journal of Scientific Papers "VUZF REVIEW"*. 2020. Vol. 5. No 1. P. 50–53. <https://doi.org/10.38188/2534-9228.20.1.07>.

10. Георгадзе О.А., Харабара В.І. Часткова методика оцінювання рівня підготовленості танкової бригади у ході відновлення боєздатності // *Journal of Scientific Papers "Social development and security"*. 2019. Vol. 9. No 4. С. 131 – 142. <https://doi.org/10.33445/sds.2019.9.4.10>.

11. Neorhadze O., Kamalov Y. Methods for assessing the readiness level of an educational institution for military training of citizens according to the program of reserve officers // *Political Science and Security Studies Journal*. 2020. Vol. 1. № 2. P. 90 – 97. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4521176>.

12. Piekhota, S., Neorhadze, O., Kharabara, V. Partial methodology for assessing the level of learning of tactical aviation brigade personnel // *Political Science and Security Studies Journal*. 2021. Vol. 2. № 1. P. 68 – 73. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4818549>.

13. Георгадзе О.А., Макаліш О.В. Методичний підхід до оцінювання рівня навченості органів військового управління тактичного рівня // *Збірник наукових праць Центру військово-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського*. 2016. No 3 (58). С. 104–108. <https://doi.org/10.33099/2304-2745/2016-3-58/104-108>.

14. Тіхонов Г.М., Кірілкін Є.І., Шпанчук Г.В., Смірнов І.І. Напрями удосконалення професійного розвитку офіцерського складу щодо підвищення бойових спроможностей військ (сил) // *Збірник наукових праць Центру військово-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського*. 2022. No 3 (76). С. 111–117. <https://doi.org/10.33099/2304-2745/2022-3-76/111-117>.

15. Пехота С.Г., Курбан В.А. Рекомендації щодо організації і проведення індивідуальної підготовки офіцерів бригади тактичної авіації // *Journal of Scientific Papers "Social development and security"*. 2021. Vol. 11 No 2. С. 231 – 237. <https://doi.org/10.33445/sds.2021.11.2.20>.

16. Програми індивідуальної підготовки генералів (адміралів) офіцерів стратегічної та оперативної ланок управління ЗСУ. ВКДП 7-00(03).01 15.06.2021.-38 с.

17. Інтерактивні методи навчання у вищій школі : монографія / Д. П. Антюшко, В. С. Володавчик, Л. І. Сеногонова та інші. – Харків: Видавництво Іванченка І. С., 2022. – 189 с.

#### REFERENCES:

1. Neorhadze O. Metod's for assessing the level of the organization of joint training of defence forces // *Suchasni informatsiyi tehnologiyi u sferi bezpeki ta obroni*. 2022. No2 (44). Pp. 43–47. <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2022-44-2-43-47>.

2. Georhadze O.A., Pehota S. G., Klyuchak O.M., Chaikovska O.Y., Kondratiuk S.M., Chornomaz O.O. Metodychnyy pidkhid do otsinyuvannya rivnya boezdatnosti viyskovoi chastnini // *Zbirnyk naukovykh prats viyskovoho instytutu Kyuyivskoho Natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka*. Kyuyiv, 2023. No 80. Pp. 14–24. <http://doi.org/10.17721/2519-481X/2023/80-02>.

3. Georhadze O.A., Petrov V.A. Chastkova metodyka otcinjuvannja rivnja metodychnoi' dijal'nosti kafedry vijs'kovoi' pidgotovky // *Suchasni informatsiyi tehnologiyi u sferi bezpeki ta obroni*. 2022. Kyiv. № 1 (43). Pp. 99–104. <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2022-43-1-99-104>.

4. Georhadze O.A., Salash O.A. Obruntuvannja sukupnosti pokaznykiv do kompleksnoi' metodyky otcinjuvannja efektyvnosti operatyvnoi pidhotovky // *Zbirnyk naukovykh prac' Nacional'noi' akademii' Derzhavnoi' prykordonnoi' sluzhby Ukrayini*. Serija: viyskovi ta technichni nauky. 2022. No 3 (88). Pp. 5–17. <https://doi.org/10.32453/3.v88i3>.

5. Doktrina z organizatsiyi pidgotovki u Zbroynih Syl Ukrayiny: za stanom na 03 lip. 2020 r. – К.: Generalniy shtab Zbroynih Sil Ukrayini, 2020. – 34 p. (Normativniy dokument Generalnogo shtabu Zbroynih Syl Ukrayiny. Doktrina).

6. Pro zatverdzhennya Nastanovi z operativnoyi pidgotovki u Zbroynih Silah Ukrayini: nakaz Generalnogo shtabu Zbroynih Sil Ukrayini vid 13.02.2021 #14.

7. Salash O.A., Georgadze O.A. Chastkova metodyka otsynuyannya stanu individual'noyi pidhotovky viys'kovosluzhbovtiv v orhanakh viys'kovoho upravlinnya // Journal of Scientific Papers "Social development and security". 2022. Vol. 12. No 5. Pp.10–20. <https://doi.org/10.33445/sds.2022.12.5.2>.

8. Georgadze O.A., Pampukha I.V., Shevchuk V.V., Pehota S. G., Chaikovska O. Y. Metodychnyy pidkhdid do otsynuyannya efektyvnosti individualnoyi pidhotovky ofiterskoho skladu naukovopedahohichnykh pratsivnykiv u vyshchykh viyskovykh navchalnykh zakladakh // Zbirnyk naukovykh prats viyskovoho instytutu Kyivskoho Natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Kyiv, 2022. No 76. Pp. 130–138. <https://doi.org/10.17721/2519-481X/2022/76-11>.

9. Vynokurov D., Heorhadze O. Partial methodology for assessing the younger specialists competence level in the training center // Journal of Scientific Papers "VUZF REVIEW". 2020. Vol. 5. No 1. P. 50–53. <https://doi.org/10.38188/2534-9228.20.1.07>.

10. Georgadze O.A., Harabara V.I. Chastkova metodika otsynuyannya rivnya pidgotovlenosti tankovoyi brigadi u hodi vidnovlennya boezdatnosti. Journal of Scientific Papers "Social development and security". 9(4), Pp. 131 – 142. <https://doi.org/10.33445/sds.2019.9.4.10>.

11. Heorhadze O., Kamalov Y. Methods for assessing the readiness level of an educational institution for military training of citizens according to the program of reserve officers // Political Science and Security Studies Journal. 2020. Vol. 1. № 2. Pp. 90–97. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4521176>.

12. Piekhota, S., Heorhadze, O., Kharabara, V. Partial methodology for assessing the level of learning of tactical aviation brigade personnel // Political Science and Security Studies Journal. 2021. Vol. 2. № 1. P. 68 – 73. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4818549>.

13. Georgadze O.A., Makalish O.V. Metodychnyy pidkhdid do otsynuyannya rivnya navchenosti orhaniv viyskovoho upravlinnya taktychnoho rivnya // Zbirnyk naukovykh prats Tsentru viyskovo-stratehichnykh doslidzhen Natsiona'noho universytetu oborony Ukrayiny imeni Ivana Chernyakhovskoho. 2016. № 3 (58). C. 104 – 108. <https://doi.org/10.33099/2304-2745/2016-3-58/104-108>.

14. Tikhonov G.M., Kirilkin E.I., Shpanchuk G.V., Smirnov I.I. Directions for Improving the Professional Development of Officers to Enhance the Combat Capabilities of Troops (Forces) // Zbirnyk naukovykh prats Tsentru viyskovo-stratehichnykh doslidzhen Natsiona'noho universytetu oborony Ukrayiny imeni Ivana Chernyakhovskoho. 2022. № 3 (76). C. 111–117. <https://doi.org/10.33099/2304-2745/2022-3-76/111-117>.

15. Pekhota S.G., Kurban V.A. Recommendations for organising and conducting individual training for tactical aviation brigade officers. // Journal of Scientific Papers "Social development and security". 2021. Vol. 11 No 2. C. 231 – 237. <https://doi.org/10.33445/sds.2021.11.2.20>.

16. Individual training programmes for generals (admirals) of officers of the strategic and operational command of the Armed Forces of Ukraine. VKDP 7-00(03).01 15.06.2021.-38 p.

17. Interactive methods of teaching in higher education: monograph / D. P. Antiushko, V. S. Volodavchuk, L. I. Senogonova / Kharkiv: Ivanchenko IS Publishing House, 2022. 189 p.

**Dr. Mil. Sci., Prof. Repilo I.E., PhD Heorhadze O.A., PhD Vynokurov D.V.,  
PhD Kamalov E.V., Chaikovska O.E., Klyuchak O.M.**

## **VIEWS ON THE ORGANISATION AND CONDUCT OF INDIVIDUAL TRAINING OF OFFICERS OF MILITARY COMMAND AND CONTROL BODIES**

*Trends in the development of modern military conflicts, in particular the large-scale armed aggression of the Russian Federation against our country, improvement of forms and methods of employment of troops (forces), development of firearms, increase in the scope of tasks involving military command and control, implementation of principles, procedures and standards adopted by the armed forces of NATO member states, require a set of measures aimed at improving operational training. One of the components of operational training is the individual training of servicemen of the military command and control, which is conducted with the aim of developing their individual capabilities to perform tasks effectively independently and as part of the military command and control. Directly planning the use, commanding groups of troops (forces) in operations (combat actions), organising interaction and comprehensive support is carried out by the officers of the military command and control. The quality of performance of their tasks depends on the level of their training, which is the result of their individual training. Thus, there is a need to improve the individual training of officers.*

*Based on the scientific and methodological approaches to assessing the effectiveness of individual training of servicemen and the experience of its conduct in the military education institutions of the Armed Forces of Ukraine during 2022-2024, the article presents the authors' views on the organisation and conduct*

*of individual training of officers in military administration. The implementation of the proposed views involves: development of standards of functional responsibilities for a typical position, introduction of individual tasks, creation of web resources, introduction of modern forms and methods of training.*

*The results of the study can be used in the development of guidelines regulating the organisation and conduct of individual training of officers in the military command and control, as well as in the course of further research in this area in academic institutions.*

*Keywords: individual training; military command and control; organisation of training; competences; resources; forms and methods of training.*

